

Iste quidē regulus h3 filiū q̄ significat quē
libet subditū. **N**ā filiū s̄m Britonē dicit a phi
los grece quod ē amor latine. in signū q̄ quilibet
bet rex vel p̄nceps aut dñs terrestris debz ama
re quēlibet suum subditū tam minimū q̄ ma
ximū. diuitē ⁊ egenū. ignobilē ⁊ ingenuū
ciuē ⁊ rusticū. Et hunc amorem erga subdi
tos ostēdit q̄libet cū eos p̄regit. cū substantie
eorū pareit. cū bonos exaltat. ⁊ malos penis
daminat. exemplo **Tyti ⁊ Vespasiani**. De **Ty**
to refert **Suetonius**. q̄ adeptus impio conuiuia
magis instituit locūda q̄ p̄us fecerat. nulli ci
uiliū aliquid accepit. sed poti⁹ solitas collecti
ōnes sustinēs neminē ante se in liberalitate ha
buit. Ita ⁊ **Samuel** p̄pheta qui rexit diuitiū
p̄lm̄ ist' ardēter ait. **j. Regl. xij. Loquimur**
ram dño de me vtrū bouē cuiuscūq̄ tulerim.
⁊ si quē oppressi. ⁊ cōtemnā illud hodie. **G**losa
volēs inde retinere. Et dixerūt. **N**ō es calum
niatus nos ⁊c. Ecce quō illi dilexerunt subdi
tos suos. Sed heu nūc n̄ri reguli om̄ib⁹ mo
dis querūt occasiones vt possint licite ⁊ illici
te opprimere subditos ⁊ bona eorū vsurpare.
Quia opprimere ē cōtra ordinem iuris aliquē
debilitare. vel in reb⁹ vel in p̄sona. **N**ō p̄obi
buit dñs **Leuit. xix. N**ō facias calumniā pri
mo tuo. nec vi opprimas illum. De hoc vide s̄
fm̄ dē. **xxxviij. S. De Vespasiano** scribit **Hu**
go floriacensis abbas q̄ assumpto impio statiz
erga malos se rigidū ostēdit cū p̄tinaces ⁊ cō
tumaces exterminauit. iuxta doctrinā **Aristi.**
v. ethicorū. Sportet bonos puocare ad v̄tu
tes p̄ p̄mia. malos autē p̄ penas isanabiles to
taliter exterminare. ⁊ p̄ hoc ostēdit dilectionē
erga eos ne forte maiora mala p̄petrent ⁊ pe
nas suas augmētarent. **I**deo dicit **Sapiens.**
Qui diligit filiū assidue illi flagella et v̄bera
vt letet in nouissimo suo. Eccl. xxx. Et licz mū
di p̄ncipes ⁊ rectores possunt punire sp̄uales
infirmos. v̄lcz peccatores. ⁊ eos p̄ penas ex
terminare. si tñ viderint eos corrigibiles ⁊ sana
biles. debēt p̄ eis x̄pm̄ exorare. exemplo moy
si ducis filiorū israel. de quo legit Exo. xxxij.
Cum p̄lus suus peccasset faciēdo vitulū ⁊ ip
sū adorādo dixit dñs ad ipsū. Dimitte me
vt irascā furor meus p̄tra eos. Et fm̄ glo. lo
quit modo humano cū filius offendit patrem
⁊ pater tenet gladiū quasi ad iugulandū ipsū
dicit alicui existēti iuxta se. Ne retineas me a
p̄cussione. Per h̄ videt magis cōtrariū velle
scz q̄ velt retineri. Et ex h̄ moyses accepit si
ducliam orādī p̄ p̄lo retinendo dei vindictam
dicens Cur dñe irascā furor tu⁹ cōtra popu
lum tuū ne queso. s. hoc facias. Dicāt em̄ egypti.
callide eduxit eos vt occideret in deserto.
Quiescat queso ira tua ⁊c. Sic ⁊ alij dñi terra
rum debent orare p̄ p̄lo suo vt de⁹ dignet ip

sum sanare sp̄ualiter in animabus a peccatū vt
hic cum eis possint viuere in gratia ⁊ in futu
ro in eterna gloria. **A**d quā nos perducatur do
minus ⁊c.

De eadem dñica. Sermo. ij.

Erat quidam re
gulus cui⁹ fili⁹ infirmabatur caphar
naum. **Joh. vbi s̄. Adem⁹ ad ex**
perientia q̄ fur anteq̄ capiat furtum qd̄ fecit
minime cōfitef. nec etiā post captione cōfue
uit cōfiteri nisi tormentet. Quo facto nō soluz
malum p̄p̄tū sed etiā suorū sociozū cōfiteretur.
ideo d̄ deposito. c. graui⁹ mādauit Alexan. iij.
ludicibus de quodā fure qui furatus fuit pe
cunia vt eum poneret sub tormētis cū dicit ibi
dem. Judicib⁹ dedimus in mandatis vt illuz
tniquū sub questionib⁹. i. sub tormētis ad rati
onem ponant. ⁊ si oportuerit vinculis alliga
tum vt dictā pecuniā reddere cōpellat. Mo
raliter om̄is peccator ē sicut fur. subtrahit em̄
deo rem p̄ciosā v̄lcz aiām. quā ad suam crea
uit imaginē ⁊ appropriauit eam sibi. i. v̄didit
eam diabolo ere pctōzū. Quia dicit Amb. de
beata vita. Diabol⁹ adeo debilis est. nam ne
minem possidere possit nisi se ei p̄t⁹ ere pecca
torum vendiderit. xv. q. j. nō ē. vbi dicit Ar
chidiaconus in glosa. Hō est venditor. diabo
lus emptor. aiā merces q̄ vendit peccatoruz p̄
cio. ⁊ ideo ei⁹ loco succedit pctm̄ in venditiōe.
Et nō solum furat pctōzū aiām. sed etiam expo
liat eam om̄ib⁹ bonis. i. v̄tutibus. sed anteq̄
capiat p̄ infirmitatē ⁊ incarcerationē. illud furtuz
minime cōfitef sed cū capif ⁊ p̄ egritudines i
carcerat. vt amodo nō possit currere ad pctm̄
tunc manifestat ⁊ fatef peccatū. qz dicit Ps̄.
lxxviij. Cū occideret eos querebāt eū. Et hoc
quo ad sensum moralē patet h̄ in regulo q̄ p̄p̄
infirmitatē filij veit ad iesū. Qz hō vidēs infirmi
tatē filij sui. i. sp̄s ad dñm̄ currit. ⁊ pctm̄ cōfi
teretur. S̄o dicit euangelista. Erat quidā regu
lus cu. h. ⁊c. que sunt v̄ba hodierni euangelij
In quo p̄ncipaliter tria tangunt. Primo re
guli dep̄catio p̄ filij sanitate. ibi. dñe descende
S̄do x̄pi imp̄catio p̄ ipsi⁹ incredulitate. ibi.
nisi vi. Tertio filij sanatio ex x̄pi pietate. ibi.
vade filius. Primo ḡ tangit reguli dep̄catio
p̄ filij sanitate cum dicit. Erat quidā regulus
⁊c. Et rogabat eū vt descēderet ⁊ sanaret filiū
eius. Moralr̄ hoc euāgelij exponēdo p̄ regē
intelligit quilibet v̄tuosus. nam respectu v̄tu
tis dicit hō rex. Quia fm̄ Augl. de sp̄u ⁊ anīa
x̄p̄ ē habit⁹ mētis bñ institute ad modū regni
qd̄ ē bñ institutū. sed recte in eo p̄sulit si recte
in eo obedif. Isto modo dicit Holc. lec. lxxvj.
mēs bñ instituta ē cū bñ p̄sulit ⁊ volūtas bñ p̄
cipit. ⁊ sensus bñ obedif. Sine isto regimine

mens precipitanter regis et assimilatur regno Ro-
 boam. iij. Regl. xij. qui relicto consilio senum iu-
 uenum consilio acquieuit. ubi enim iustus non est
 illud quod debuit fuisse imperat et quod dominari
 debuit ministrat. et ideo regnum sub eo diuisum
 est. Si autem ratio imperat que imperare debet eo
 quod sepe deprecatur. id est inclinatur ad optima. scilicet ethi. tunc
 homo congrue dicitur rex extirpans omne malum. iux-
 ta illud Prover. xx. Rex qui sedet in solio iudi-
 cij dissipat omne malum. q. d. homo qui sedet in so-
 lio stellato virtutibus discretiois impio suera-
 tionis dissipat omnes motus illicitos. Ideo dicit
 Seneca. Magnam imperium regit qui sibi ipsi
 dominatur. Si autem dominatur sensualitas mouetur
 ad vitia. iuxta illud Proverbio. xxx. Per
 tria mouetur terra. quorum unum est pro suum cuius
 regnare inceperit. q. d. quando homo ut regnum
 uerit pro sensualitatem mouetur caro ad vitia.
 et tunc merito dicitur meretur regulus. Quia dicitur
 in canone. ij. q. i. c. scelus. Rex veraciter dicitur non
 potest qui non salubri regimine appetitum refrer-
 nat. sed crebra eneruatioe illicitis eius motibus
 cedit. Iustus reguli filius est humanus spiritus.
 de quo videnda sunt duo. videlicet ubi infirmatur.
 et in quibus membris. Primum ergo ubi infirmatur re-
 spondet euangelista. Erat quidam regulus. id est homo
 regnans pro sensualitate. cuius filius. id est spiritus. in-
 firmabatur capharnaum. Capharnaum interpreta-
 tur dupliciter. vno modo ager pinguedinis. pro que
 designatur abundantia temporalis. Alio modo inter-
 pretatur villa consolatiois. Et pro hanc significatur
 voluptas carnalis. que duo faciunt sepius spiritum
 grauius infirmari in peccatis. sicut patet de zodo-
 mittis Ezech. xvj. Hec fuit iniquitas sororis tue
 scilicet zodomie. saturitas panis et abundantia. Pro
 de abundantia temporalis loquitur Bernardus. Beatus in-
 quit qui post illa. id est temporalia non abiit. que pessima
 onerant. amata inquant. inquinata cruciant.
 et postremo velut infideles amici suos amato-
 res in extrema necessitate deserunt. Sed de vo-
 luptate carnali loquitur Bernardus. Periclitatur inquit
 castitas in delictis. humilitas in diuitiis et veri-
 tas in multiloquio. Nam difficile est illi serua-
 re castitatem que viuunt in corpali voluptate. Et
 in hoc que capharnaum interpretatur villa consolatio-
 nis significatur delectatio mundi praua et bestialis
 que facit spiritum hominis in peccatis infirmari. pro-
 pter quod dicitur turpissima et exprobrabilis. ut dicit aris-
 to. iij. ethi. c. xv. Quia homines tali delectatione
 non vtuntur nisi quod homines sed nisi quod animalia sunt. si-
 cut narrat ibidem aristoteles. de quodam que appetit
 guttur hominis ita longum ut ei cibum diu sapet sic eest
 guttur gruis. et hec delectatio est circa gustum
 Sed delectationes tactus sunt que iuuenes et iuuen-
 cule habent presedentes et manibus se mutuo prestrin-
 gentes. vel tangentes fortassis loca minus decen-
 tia. faciunt infirmari spiritum. et maxime inducunt be-

stialitatem. et faciunt homines brutalem. quia non sunt
 homines nisi quod homo. sed puenit illi ex corruptioe con-
 plexionis vel mala assuetudine viuendi. Pro dicit
 Prover. iij. Ne delecteris in semitis impiorum
 nec tibi placeat malorum via. Et dicit aristoteles. ij.
 ethi. c. vj. que a delectationibus illicitis maxime ca-
 uere debemus. et debemus nos ad illas habere
 sicut senes plebs troyanorum se habuerunt ad he-
 lenam. Senes enim plebs iudicauerunt eam abijci-
 dam. Et est alia delectatio naturalis. et ad hanc dicit
 Holcot. lec. cxv. que nulla res homines sic declarat
 qualis est sicut delectatio hominis. In ois homo ta-
 lis denominari debet quele est in quo delectatur.
 Et ideo vtuosus dicitur qui delectatur et gaudet
 in opibus vtuosus suis. Iustus que in operibus
 iustis. Voluptuosus que gaudet in opibus vo-
 luptatis. et sic de singulis virtutibus et vitiis. Et
 talis ut dicit aristoteles. x. eth. est morum regulatiua.
 morum declaratiua et morum augmentatiua. Pro
 mo igitur est morum regulatiua pro modum finis. Pro
 dicit augustinus. super illud psalmi. Scrutans corda et re-
 nes deus. Finis cure et cogitatiois est delecta-
 tio ad quem que nititur puenire. vnde que delectatur pro
 uenire in possessionem pecunie dat se mercato-
 nibus vel alicui opationi pro quam pecunia acqui-
 ritur. et qui delectatur in militia dat se operibus
 strenuitatis. et vnusquisque ordinat se finaliter in
 illud in quo magis delectatur. Considerandum
 tamen est an ista delectatio sit bona vel mala. Si bo-
 na. bene quidem. Si mala in trivium oportet nos at-
 trahere. Dicit aristoteles. Sicut volens lignum tor-
 tuosum ad rectitudinem dirigere ipsum in trivium
 ultra rectitudinem recuruat. et sic tandem redu-
 cit ad medium. hec est causa quare psalmi. prudens
 sibi deum pro fine posuit cum dixit. Iocundum
 fit ei eloquium meum. ego vero delectabor in domino.
 Secundo delectatio est morum declaratiua. que talis
 est vnusquisque quale est in quo delectatur. Nam
 ois gestus exterior in ludis vel miseris argu-
 mentum prebet de compositioe mentis. In Seneca.
 epla. lxxxviij. Dim rerum si obpueunt iudicia
 sunt argumenta morum. Tertio delectatio est
 morum augmentatiua. In aristoteles. x. eth. dicit que
 certius homines iudicat et inquant illa in quibus de-
 lectantur que alia. vnde delectationes proprie presfirmant
 suas opationes. et ideo si diuisi homines ad eandem
 arte ponentur. ille magis proficiet que ceteris pari-
 bus amplius delectatur. Et ex hoc sumitur illud que de-
 lectatio proficit opationem. Secundo quod videndum est de
 spiritu humano que significatur pro filium reguli in quibus me-
 mbis infirmatur. Ubi dicitur que spiritus ad ista cor-
 pora multipliciter incurrit infirmitatem. Pro in ca-
 pite pro corruptioe intentionum. Quia sere in ois
 opibus nostris a principio vsque ad finem corrupta est
 intentio. Est autem intentio quadruplex. Prima est pro
 uersa. et pcedit ex amore carnali. et hec fedat
 faciem spiritus. Quia sic caput languidum indisponit

faciē corpis sic intentio puerfa faciē maculat
mētis. Si amās turpia appetit. intētio turpis
ē r sedans faciē aie r spūs. Scda intentio ē fi-
cra. r fit fauore hoim. vt intentio hypocrity
quorū intentio ē in actiōe operū bonorū vt vi-
deant ab hominib⁹. Hac infirmitate capitis.
vix fite intentiōis laborāt clerici r religiosi.
Quia diē Crisostomus sup. Mat. omel. iij. Tolle h
malū. s. hypocrisim a clero. vt nō velint hoib⁹
apparere. r sine labore omnia vitia refecant. Et
ē notandū qd omis in sacro ordine cleric⁹ siue
religiosus qd fictā intentionē habet in suis ope-
ribus comparat idolo. vt dicit h. lec. clxij. Si
cut em̄ idolum effigiē habet extrinsec⁹ homis
viuētis sed caret corde intrinsec⁹ r oib⁹ prib⁹
spūalib⁹. Ita tales vident viuere vita spūali. r
tū mortui sunt interi⁹ p pcr̄m in corde. ideo qd
ad clericos cōquerēdo dicit dñs. Plere. xxxij
Posuerūt idola in domo mea in qua inuoca-
tū ē nomē meū vt polluerēt eā. Sed cōtra tles
qui in religiōe fingunt habitus sanctitatem. r
putant sibi hunc habitū sufficere. dicit metri-
sta. Ampla corona nimis magna vesti qz roba
Nō faciunt monachū sed mēs a crimine mun-
da. Tertia intētio est mercēnaria. qd sit necessa-
rio. Quarta autē dicit recta. r hec sola intēdit
deū. r fortassis in paucis inuenit. Jō diē Esa.
j. Omē caput languidū. r oē cor merēs a plan-
ta pedis vsqz ad ytricē. i. extremitatē opis nō
est in eo sanitas. Scdo spūs incurrit infirmita-
tem oculoꝝ in cogitatiōe. qz oculi in scriptu-
ra significāt cogitatiōes vt in Job. Qui ocu-
los suos declinauerit ipse saluabit. c. xxij. qd
diceret. Qui humiliter cogitauerit de deo ip-
se salutē cōsequet. Sz isti oculi cogitationū in-
terdum patiunt caliginē. Caligo em̄ ē pcr̄m i-
uidie qd qd nō pōt vidē bonū vt pfectū. primo
rū. iuxta illud. j. Regl. iij. Caligauerunt oculi
ei⁹ r nō poterāt videre lucernam anteq̄ extin-
guerēt. Lucerna est p̄speritas quā illi nō pōt
videre nisi extinguat. Nō autē sic fuit Job qui
ost ca. xxij. Nec faciē meā opuit caligo. q. di.
mētis affectū nō excecabit pcr̄m. s. inuidie. Sz
lipitudo que ē flux⁹ malozum humorū signifi-
cat pcr̄m inuidie qd qd cogitat de imūdis. Et h
cogitatio est origo peccandi vt diē Hiero. ad
Demetriadē. Et ideo fm̄ eundē tutissimum r
pfectissimū ē vt assuescat anim⁹ puigili custo-
dia discernere cogitatiōes suas. r ad primum
animi motum vel pbare vel reprobare qd co-
gitat. vt malas r imūdas cogitatiōes statim ex-
tinguat. Nā vt dicit Jobes Cassian⁹ in colla-
tionibus patrū. Mentē nō pulsari cogitatio-
nibus impossibile ē. Suscipe x̄o eas vt respu-
ere om̄i studēt p gratiā dei possibile ē. Quem
admodū ortus eaz nō oino pēdet a nob. ita re-
probatio vel electio nō p̄sistit in nobis. Talis

tū cogitatio ē qn̄qz sine pcr̄o. s. cū qd cogitat d
fornicatiōe r speculaf de ea nō tū carnalit. sed
qz speculatio nō placet. nō ē pcr̄m. Si x̄o cogi-
tatiōes sunt de materia illic ita pcr̄a qd sunt
venialia si tū citra p̄sensum r volūtate. Tripli-
citer tū p malā cogitationē peccat qd mortali-
ter. Pr̄o qn̄ aliq̄s hō talē cogitationē isurge-
tē nō rep̄mit cū pōt. licz nō exp̄sse p̄sentiat i de-
lectatiōe. r ille ē ifim⁹ r p̄m⁹ grad⁹ pcr̄i mor-
talis qd appellat pcr̄m mortale ex delectatiōe
morosa. Scdo si exp̄sse p̄sentit in delectatiōe
cogitatiōis r in op⁹. tūc ē scdus grad⁹. Tertio
qn̄ p̄sensus p̄cedit vltari⁹. r pponit op⁹ p̄sū-
mare. tūc volūtās p facto reputat. etiam si fa-
cultas desit p̄ficiēdi op⁹. r ille ē tertii⁹ gradus
pcr̄i mortaf. de q loquit b. Hiero. ad Beme-
triadē. In illa inqt cogitatiōe pcr̄m ē qd sugge-
stioni cōsensum dedit q malū suū blāde fouet.
qd ifectū gessit irrūpe hoī. Cogitatio etiā si ex
aliq̄ ipedito casu nō ipleat volūtate. nihilomi-
nus actiōe criminis p̄denat a dño. iuxta illud
Mat. v. Qui viderit mulierē ad p̄cupiscēdū
eā iā mechat⁹ ē eā in corde suo. b. Hiero. Et di-
cif de pe. di. j. c. cogitatiōis. Cogitatiōis penā
nemo patiat. intellige lege ciuili. tū lege diuina
cogitatiōes male puniunt. Jō dicit Greg⁹. v
moral. P̄agno studio sup̄flue cogitationes
amputāde sunt. Nā si incaute admittēde sunt
ad maxima mala hoīem inducūt. Quia ex de-
lectatiōe cogitatiōis nascit pcr̄i affectio. ex af-
fectiōe p̄sensus. ex p̄sensu opatio. ex opatioe
p̄suetudo. ex p̄suetudine desperatio. ex despe-
ratiōe defensio. ex defensiōe gloriatio. cū glo-
riant cū male fecerint. ex gloriatiōe et̄na dā-
natio. b. Greg⁹. Tertio spūs ad similitudinē filij
reguli patif infirmitatē aurū vno modo in b
q̄ x̄bū dei nō audit. De b. Esa. yf. Exceca cor
p̄li hui⁹. r aures ei⁹ aggraua. r oculos ei⁹ clau-
de. ne forte videāt oclis suis. r aurib⁹ suis au-
diāt r cōuertant. Alio mō in b qd qd audit ma-
lū exteri⁹ r cōsentit. vñ glo. sup illud. Faciētē
r p̄sentientē par pena p̄stringit. ij. q. j. Notuz
diē glo. q trib⁹ mōis d̄r qd in malū actum aut
criminosum p̄sentire. Pr̄mo si ad hoc coopā-
tur. Scdo si nō corrigat qd malū qd officio te-
nef corrigere. Et fm̄ illa duo b regula iuri hz
locū. Faciētē r p̄sentientē par pena p̄stringit.
Tertio d̄r qd p̄sentire in malū cū peccantē de-
fendit. vel qn̄ sua autoritate qd malū opat. et
talis magis ē puniend⁹. vt diē Jsid. Et ponit
xj. q. iij. Qui cōsentit. Et assignat rō. xxiiij. q.
iij. Qui aliorū defendit errozē ampli⁹ ē dāna-
bilis illis qd errāt. Quia nō solū errat ille. s. eti-
am alijs offendicula p̄parat errozē. Quarto
spūs velut filij reguli patif infirmitatē nariū
in discretiōe qd valde necessaria ē in om̄i opere
x̄tuoso. qz nullū opus bonū valet sine discreti-
ll 3

Dñica. xxi. post Trini.

one. vt dicit **Nico.** de lyra. sup **Leuit.** xj. Et pz hoc pmo in pdicatiōe. Nā bonū op^o ē pdicatiō qz op^o xpi ⁊ angelicū. Si tñ sit sine discretiōe. vt vtz si pdicator pdicat nō pdicāda. vel reticeſcat dicēda spūs ifirmaf. Propt̄ quod dicit **Greg.** in paſtorali. c. xv. Et allegaf a **Fratia** no in decretis. diſt. xliij. Sit rector diſcret^o in ſilentio. cautus in vbo ne vt tacenda pferat. aut pferēda reticeſcat. Nā ſicut incauta locutio in errore detrabit. ita quidē in diſcretū ſilētium eos q̄ erudiri poterant in errore relinqt. **Secūdo** vō patet hoc in correptione. Nā cor/ rigere delinquētes bonū op^o est. qz ē elemoſyna ſpūalis. vt dicit **Aug.** in **Enchirid.** Et allegaf di. xlv. c. ⁊ q̄. Nō ſolū inquit q̄ dimittit atqz orat vt dimittat ei. verū etiā in eo q̄ corripit ⁊ aliqua emēdatoria pena plectit elemoſynam facit. qz miſcōdiam p̄ſtat. h̄ **Aug.** Si tñ corrigens nimis excedit. ⁊ nō ex charitate ſed ex furore corrigere cōſuevit ſp̄m infirmū dno ſcif h̄re. **Ido** dicit **Greg.** xlv. diſt. licz primo **Erga** corrigēdos inquit plus valet beniuolētia q̄ ſeueritas. pl^o charitas q̄ ptās cuz nemo n̄m ſine rephēſione aut ſine peccato viuat. **Tertio** patz hoc in corpis caſtigatiōe. nā caſtigatiō corp^o bonū opus ē. ſi tñ ſit ſine diſcretiōe/ ne ſpūs infirmaf. Propt̄ quod dicit ap̄ls ad **Rhoma** xij. obſecro vos p miſcōdiam dei. vt exhibeatis corpa v̄ra hoſtiā viuētē ſanctam deo placētē. rōnabile ſit obſequiū veſtruz. i. cum diſcretiōe. ne quid nimis ſit ſc̄ cuz t̄pantia corpa veſtra caſtigatis vt nō ex defectu cogant diſſolui ſc̄ vitijs mori. h̄ mgf in gloſa. Et pōt dici de alijs bonis opibus que ſi nō cuz diſcretiōe ſiant ſpūs infirmaf. **Quinto** ſpūs infirmaf in gutture ſiue in ore in locutiōe. qñ videlicet primo ſuo detrabit. Quia detractiō ē ſumma iniquitas. vij. q. j. in ſumma. **Ido** dicit p̄s. Quorū os maledictiōe ⁊ amaritudine plenum ē. Et iterū. Sepulchrū patēs ē guttur eorum ⁊c. Quia ſic de ſepulchris nihil aliōd erit niſi fetor. ſic neccales os apiunt ad loq̄ndū niſi ad detractōes. blaſphemias ⁊ hmōi. **Sexto** ſpūs ifirmaf in memoria. Est em̄ quadruplex memoria. pctōrū damnōrū. bñficiōrū ⁊ exemplōrū. **Prime** due memorie faciūt ſp̄m ifirma ri. alie due nō. **Prima** ḡ memoria ē pctōrū videlicet cū q̄s pctā ſua p̄terita miraf ⁊ de ipſis gloziat. ⁊ ſic valde ſpūs talis hois corā deo in firmat. Quia dicit **Aug.** in lib. de ſalutarib^o documētis. Nec vllum q̄libet ſcelus corā dō tam abominabile ē q̄ pctā p̄terita vnicuiqz reminiſcēdo gaudere ⁊ exinde exultare. ⁊ in eis ſemp iacere. Et ideo illa memoria ē cōdēnan/ da. **Sc̄da** memoria ē damnōrū ⁊ iniuriarū nobis illatarū. Et hec ē penit^o relinquenda. iux̄ illud **Ecc̄i.** xix. Nō querat vltionē. nec memor

esto iniurie ciuū tuorū. ſ. ad vindicandū liuore vindicte. Pōt tñ h̄re memoriā ad vindicandū amore iuſticie vt dicit **Lyra.** Dicit enim **Basili^o** in hexameron. q̄ camel^o habet mira/ biliter bonā memoriā de vberib^o. Si enim ali^o q̄s p̄cuſſerit eū diſſimulat p̄cuſſionem vſqz ad temp^o. ⁊ idubitatē cū oportunitatē acceperit expetit vltionē. Ita ſunt nōnulli qui iniurias diſſimulant. nō remittunt. abſcondūt. nō obliuiſcunt. Quis dicit **Ben.** Memoria bñficiōrū debet eē tenax. iniuriarū labilis ⁊ facilis. Et i puerbijs ſuis dicit. Iniurie remedium ē obliuio Et talis q̄ iniurias obliuiſcit dicere poteſt deo p̄ſidenter illud **Zobie.** iij. Nūc dñe mēoz eſto vbi mei. neqz vindictā ſumas de peccatis meis. **Tertia** memoria ē bñficiōrū diuinozum ⁊ h̄ quotidie poſſidēda **Eſa.** xliij. Ego ip̄e ſuz dicit dñs qui deleo iniquitates tuas. ⁊ pctōrū tuorum nō recordabor. reduc me in memoriā. id ē. bona que tibi feci. ſm glo. creando. redimendo. ⁊ beatitudinē p̄parando. **Sed** iſtā memoriā tria impediunt. vtz **Proſpitas** temporalis. **Curioſitas** mūdiālis. **Voluptas** carnalis. **Primo** ḡ p̄ſpitas temporalis facit igratos obliuiſci amicoū qui eos in anguſtijs adiuerūt. **En** **Ben.** xl. legim^o q̄ p̄poſitus pin/ cernarū **Pharaonis** q̄ p̄us incarcerat^o cū **Joſeph.** ⁊ ip̄m de ſua liberatiōe p̄phetice iſorma uit ſuccedentib^o p̄ſperis oblit^o ē interptis ſui **Iſto** modo ē de multis q̄ cū tribulatiōibus affigunt^o vel infirmitatib^o habēt deū in memoria. ſed qñ ſūt in ſanitate. trāquillitate ⁊ p̄ſpitate tradunt deum obliuioni. iux̄ illud **Deut.** xxxij. Deum q̄ te genuit dereliquiſti. ⁊ oblit^o es dñi creatoris tui. **Narrat** **Aug.** ad **Vincētium.** c. iij. q̄ ſemel in ethiopia cōtigit tanta peſtilentia q̄ ad memoriā hoim. q̄ hoies obliui/ ſcerent noia patrū ſuorū. noia filiorū ſuorū. et etiam noia p̄pua. ⁊ oriebat iſta peſtilētia ſm alios ex fetore ⁊ putrefactiōe quorūdā cadauerū interfectōrū in bello. **Moralit^o** tanta ē in his dieb^o in pte mēozatiua peſtilētia q̄ nec recordant^o noia p̄ris dei oim. nec grati ſūt amicis vel aiabus defuctorū ſuorum. iuxta illud **Ecc̄i.** ix. Obluioni tradita ē memoria eorum **Sc̄do** iſtā memoriā impedit curioſitas mūdi ⁊ ſollicitudo nimia circa mūdū. Sicut em̄ dicit cōmuniter. plurib^o intētus minor ē ad ſingula ſenſus. Et ideo in p̄s. Obliti ſunt benefactorū ⁊ mirabiliū ei^o q̄ oſtēdit eis. **Tertio** iſtā memoriā impedit voluptas carnis. **En** **Boetius.** iij. de p̄ſo. metro. xj. vocat corp^o ſm imaginationē platonicozū molē obliuiſam. **Fuit** em̄ opinio **Platonis** ſic dicit **Ar.** j. poſteri. q̄ aia h̄z noticiā oim a p̄ncipio ſibi p̄creatā ⁊ ſpecies oim rerū inditas ſibi a deo. **Sz** tñ ſtati cū ifundit^o corpi freno tradit obliuioi noticiā ſibi

datā. nec pōt eis vti donec p sensus exercitaf
 7 ideo posuit plato q addiscere nō ē nisi recoz
 dari. Moralr aia imersa voluptatibus 7 deli
 tijs carnis pdit memoriā dei sui. Cōtra qd dī
 in ps. Adhereat lingua mea faucib⁹ meis si n̄
 meminero tui. 7 sicut spūs in vētre memorie i
 firmat. Quarta memoria ē exemplorū. 7 est p
 rimis exhibēda. vicz p odore bone fame 7 cō
 uersatiōis honeste. Opa em strenuitatis 7 vi
 ctorie solēt haberi in memoria. 7 ideo vincen
 tes mūdū p paupertatē. carnē p castigationem.
 sensum ppriū p hūilitatē. meoria dignos faci
 unt seipos. iux illud Ecclī. xlv. Dilectus deo
 7 hoib⁹ cui⁹ memoria in bñdictione ē. Narrat
 ingē in historijs q Moyses duxit in vxorem
 filiā regis ethiopiē. Et cū in p̄iam suā redire
 voluisset impedire nitebat eū vxor. 7 Moyses
 tanq̄ vir astrozū sculpsit in gemis duas ima
 gines hui⁹ efficacie vt altera memoriā. altera
 obliuionē cōferret. Cūq̄ parib⁹ 7 silib⁹ annu
 lis eas inseruisset obliuionis annulū vxori tra
 didit. 7 memorie secū annulū tulit. vt sic pari
 amore. sic parib⁹ annulis insignirent. Lepit ḡ
 mulier obliuisci viri sui. 7 sic Moyses libere
 regressus ē in p̄iam suā. Moralr anim⁹ hūa
 n⁹ vir celesti cū carne terrena q p ethiopiā d
 signat cōiugiū cōtrahit qn̄ infundit corpi
 7 anim⁹ aut spūs rōnalis naturalit̄ desiderat be
 atitudinē 7 vult in celū reueri. Sed ista vxor
 eū ipedit. 7 id vtendū ē cautela Moysi vt du
 os anulos in gemis faciam⁹. 7 annulū obliui
 onis carni tradam⁹. Annul⁹ obliuionis ē cogi
 tatio mortis. qz obliuioni hoīem reddit 7 tra
 dit. iux illud ps. Obliuioni dat⁹ sum tāq̄ mor
 tuus a corde. 7 annul⁹ memorie ē recognitō
 vite etne. vbi in memoria etna erit iust⁹. sic li
 bere in celestē p̄iam reūtamur. **S**eptimo spi
 ritus hūan⁹ patit̄ infirmitatē in dorso. vicz i vo
 lūtate que significat p dorsum. 7 h facit spiri
 tum hoīs vel aīam bonā vl malā. Berni. atte
 stante q ait. Ne licet i infirmitate vl ignorātia
 sepe cadāt. i bonā volūtate quā hnt. resurgūt
 hec ē q bonā facit aīam. si vō fuerit voluntas
 vitiosa facit vitiosam. Ecce infirmitas spiritus
Octauo patit̄ infirmitatē i manib⁹. vicz i opa
 tione. Est aut infirmitas manū duplex. vt le
 prositas 7 ariditas. Infirmitas lepre ē infirmi
 tas malū exēpli. Quia sicut lepra inficit. ita ma
 lum exēplū. Id dīc apls. ij. Cor. vj. Nemi dā
 tes vllā offensionē. i. exēplū malū vel scādālū
 vbo vel facto. Et. j. Cor. x. Sine offensa esto
 te. Et b. Greg⁹. ix. q. iij. dīc. Tot mortibus di
 gni sunt q̄t i alios pditiōis exēpla trāsmittūt.
 Et idō dīc Tullī⁹ moral. Nulli tu fueri p̄bens
 exēpla malozū. Ne pdēneri p̄ctis aliorum.
 Infirmitas aut ariditas manū ē auaricia.
 Ar sup illd Mat. xij. Ecce hō hūs aridā ma

num. dīc Glo. moral lyre. q p hoīem habētē
 manū aridā intelligit auar⁹ cui⁹ man⁹ ad opa
 pietatī 7 largitatē iualida. 7 sic spūs hoīs ē i
 firm⁹ i manib⁹ cū malū exēplū tribuit 7 opera
 largitatī nō custodit. Nono 7 vltimo spūs ho
 minis ifirm⁹ ē i pedib⁹ affectionū. Affect⁹ em
 aīe aut spūs sunt duo. amor 7 timor. Et isti sūt
 duo pedes aīe q male ifirman⁹ cū quertuntur
 ad timorē male humiliantē. vel ad amorē ma
 le accendentē. 7 sic inepti erim⁹ ad regnū cele
 ste. Ad figuratū ē. ij. Regl. ix. de Apyphibō
 seth q erat cōtract⁹ 7 claud⁹ vtroq̄ pede inep
 tusq̄ ad regnū. Apyphiboseth interpretat̄ os
 cōfessionis. 7 significat spm̄ peccantē. q̄ si clau
 dicat 7 ifirmat in pede amorī vl timoris iept⁹
 ē ad regnū decorī. de q Sap. v. Accipient re
 gnum decorī de manu dñi. Idcirco exēplo re
 guli debet qlibet hō cui⁹ spūs sic vt dictuz est
 ifirmat ire ad xpm̄ 7 euz rogare vt sanet spm̄
 vel aīam eius. 7 sic ex magna sua pietate dicet
 ei. Vade spūs tu⁹ viuut h in grā 7 i fūo i eter
 na gloria. ad quā nos pducatur.

De eadem dñica. Sermo. iij.

Hora septima re
 liquit eū febris. vbi s. Dicit medi
 ci q chrysis sexta die ptingēs regu
 larit̄ ē malū. Septia aut die ptingens ē bonū
 creticitatī. Quare Galien⁹ li. suo d cretici die
 bus dīc. Nā septimā die affilat regi. 7 sextam
 die affilat tyrāno Moralr hūanū gen⁹ labora
 bat diū infirmitatib⁹ tā corpālib⁹ q̄ spūalibus
 Infirmitates spūales sūt i aīa p p̄ctā. Sic ifir
 mus fuit dauid q ait ps. vj. Misere mei dñe
 qm̄ ifirm⁹ sū sana me dñe. Iste infirmitates nō
 relinquūt hoīem i p̄nti. pp̄ qd dīc. hō p̄tinue
 labora i opib⁹ p̄nie. iux illd Lu. xij. Sex dies
 sūt i q̄b⁹ oportz opari. i. in opib⁹ p̄nie 7 labore
 corpāli. 7 qdā de his infirmitatib⁹ creticiā p̄
 ponūt sexte diei. i i vita p̄nti q̄ itelligit p sextā
 diē. 7 sūt illi q̄ ocio 7 q̄eti se dat totalit̄ in p̄nti
 nolētes se dare opib⁹ p̄nie. Ista chryf ē regu
 larit̄. Nā q̄h opa p̄nie recusat. i futuro opera
 pene etne p̄soluet. iux illd Leui. xxij. Dis aīa
 q̄ nō afflicta fuerit hac die p̄bit d̄ p̄lo suo. Et
 p oppositū q̄ h tribulant̄ in opibus p̄nie p pec
 catis suis verant̄ q̄si p sex dies 7 septima die
 vite sue req̄escūt. Leui. xxij. Dies sabbati se
 ptim⁹. i. req̄es scā dño. Et certe tūc ē perfecta
 chrysis. qz tūc cessabit p̄fecte oīs infirmitas te
 dij 7 tēptationum. carnis. mūdi 7 diaboli. E
 tūc vere dici pōt de quolibet illud verbū thet
 matis. Hora septima reliquit eū febris. 7 q̄ sic
 creticiant sani fiunt. Est ergo moralit̄ sexta di
 es in creticanō q̄si tyrannus sm̄ Galienum.
 quia illi qui delitijs 7 quieti se dat in hac vita
 carni se subijciunt. cuius fomitē vocat beatus